

EINDELIJK DOMMELVOLK

Dommelvolk heeft zich de laatste jaren tot een der toonaangevende folkgroepen in het nederlandse taalgebied ontwikkeld. Door hun volstrekt eigen geluid en het brengen van een geheel brabantse repertoire heeft de groep zich een enorme populariteit verworven.

Er waren een aantal redenen om nu eindelijk eens een interview met Dommelvolk te doen. Allereerst was daar het uitbrengen van een nieuwe langspeler op eigen platenlabel. Een andere reden was het feit dat Dommelvolk als eerste nederlandse groep een plaats had gekregen op het hoofdpodium van Rotterdam Folk. En tenslotte werd het gewoon tijd om een interview met Dommelvolk te doen.

Over de langspeler valt – voorzover ik weet – elders in deze Janvool te lezen. het enige dat ik er over kwijt wil is dat het een zorgvuldig produkt is geworden, waarvan hoes, repertoire en uitvoering kwa thematiek *netjes* bij elkaar passen.

Tijdens Rotterdam Folk brak het publiek bijkans de zaal af voor Dommelvolk. Twee toegiften waren een terechte beloning voor de inzet van de groep.

Dommelvolk bestaat uit vier personen: Ad van Genechten, die zang, gitaar, cister en het grootste deel van de *causerieën* voor zijn rekening neemt; Bert Spin, die accordeon, harmonium en piano speelt; Steeph Custers op viool, altviool en Jitze Kopinga op kontrabas en gitaar. De laatste drie heren nemen ook de koorzang voor hun rekening.

Op een zonnige nazomermiddag neemt het interview een aanvang. Naast de leden van Dommelvolk zijn er diverse bijbehorende dames aanwezig, alsmede de kleine Spin junior en 14 kilo mosselen. Ad voelt zich niet zo lekker. (Jitze: hoe komt dat, Ad? Ad: ik heb gisteravond de hele avond Spa gedronken. Jitze: Maar hoeveel heb je er dan gehad? Ad: Net zoveel als ik normaal bier drink. Een stuk of 35.)

Als de cassette loopt, nemen Bert en Ad het grootste deel van de antwoorden voor hun rekening.

Optreden

JV: Zijn de leden van Dommelvolk beroepsmuzikanten?

AvG: We hebben gewoon allemaal een baan.

JV: Zou het te doen zijn als beroepsmuzikant?

AvG: Het zou te doen zijn, maar dan moet je alle optredens pakken, die je aangeboden krijgt. En vooral hier in Brabant krijg je dan nogal veel feesten, partijen, bruiloften en personeelsfeesten aangeboden, en daar hebben we eigenlijk niet zoveel zin in. Kijk, nu kunnen we echt selekteren. We spelen alleen in het weekend; door de week nooit, alleen bij hoge uitzondering.

JV: Spelen jullie vaak in het weekend?

AvG: Zeg maar gemiddeld twee keer.

BS: Het hangt ook van het seizoen af. Je hebt drukke periodes, dat je vier weekends achter el-

kaar twee optredens hebt. Maar voor hetzelfde geld heb je een paar maanden geen optredens. Dan kun je weer lekker op adem komen en repeteren.

JV: Hoe staan jullie tegenover het gebruik van een geluidsinstallatie?

AvG: In principe gebruiken we hem niet.

JK: Als het nodig is met 1 mikrofoon om de zang er bovenuit te laten komen, wat vaak niet nodig is. Maar je hebt zalen, waar je er gewoon niet aan kunt ontkomen om met geluidsinstallatie te spelen. Het lekkerste is gewoon akoestisch optreden.

BS: Je loopt ook veel meer risico's als je zonder installatie speelt. En als je hem bij je hebt zet je

hem ook snel op.

JV: Wat is de relatie tussen Dommelvolk en Dommeldansers? Dat heb ik nooit geweten.

AvG: Dat zal ik eens proberen uit de doeken te doen. Toen we nog als trio optraden, had Jaap Oudesluijs (uit de toenmalige bezetting) een aantal kennissen, die aan volksdansen wilden doen. Via Jaap is dat contact gelegd met de groep die geformeerd werd, en toen zijn we puur (nederlandse) dansmuziek gaan spelen. En toen Jaap uit de groep vertrok heeft de dansgroep zich ook afgesplitst van Dommelvolk. Jaap is met een aantal muzikanten met de dansgroep doorgedaan en zij zijn doorgedaan met de brabantse volksmuziek.

JV: De volgende vraag is speciaal voor Jitze. Heb je geen problemen met het spelen in zowel Folkcorn als Dommelvolk? Is het te doen?

JK: Dat is goed te doen. We gaan uit van het principe: wie het eerst komt het eerst maalt.

Platenmaatschappijen

JV: Wat vinden jullie van de nederlandse platenmaatschappijen, die zich met volksmuziek bezighouden?

BS: Zal ik eerst een potje bier halen dan?

JK: St. Anna, die is de slechtste.

SC: Daar ben ik ook niet zo over te spreken.

JK: We hebben ruzie met het stichtingsbestuur. De penningmeester zet alle geld in drank om. (Jitze wordt nu zeer verontwaardigd en bijt zijn sigaar doormidden) We gaan binnenkort een proces tegen ze aanspannen.

BS: Namens de stichting wil ik even zeggen dat Dommelvolk ook niet brandschoon is.

JK: Nee, ze zuipen alle centen op; ze komen nooit op tijd. Er zit ook geen manager achter.

(Voor wie bovenstaande opmerkingen wat kryptisch vindt, het volgende: de groep Dom-

begin 1978: V.l.n.r.: Steeph, Ad, Bert.

melvolk vormt tegelijk het bestuur van Stichting St. Anna produkties. Niet voor niets is hun laatste elpee in eigen beheer via deze stichting uitgebracht. Onvrede met hun vorige platenlabel vormde de aanleiding tot deze stap.)

JV: Wat zijn de plannen van St. Anna Produkties?

BS: We hebben het een keer met Dommelvolk willen proberen.

AvG: Als dit goed gaat, dan wil St. Anna Produkties ook met andere groepen eventueel opnames gaan maken. Mochten andere groepen daarin geïnteresseerd zijn.

JV: Wat denk je van de belangstelling voor folkmuziek?

AvG: Ik geloof niet dat die stijgt. Het publiek verandert.

BS: Je kunt niet meer van een folkpubliek spreken. De echte traditionele folkgroepen komen volgens mij ook steeds minder aan bod. Er zijn niet veel echte folkclubjes (meer).

Repertoire

JV: Hoe stellen jullie je repertoire samen?

BS: Voor 'Ptazzie' deden Ad en ik het meeste. Daarna heeft Jitze veel aan arrangementen gedaan; daarop worden de nummers ook geselecteerd. Steeph doet wat aan het instrumentale werk. Ad en ik doen vaak het brabantse gedeelte.

JV: Gaan jullie gericht te werk met het zoeken naar deuntjes en liedjes?

JK: Niet gericht; wel kritisch.

BS: Veldwerk doen we niet. Heel vroeger hebben we het wel eens gedaan, maar dat neemt zo ontzettend veel tijd in beslag. Wat we wel doen is naar Harrie Franken gaan. Die is daarin gespecialiseerd en heeft ook een hele bibliotheek/discotheek. Het is dan natuurlijk onzin om dat dan zelf nog eens een keer dubbel te doen. Als we ooit namen tegen komen van mensen die nog iets van vroeger weten, dan geven we die door aan Harrie.

JV: Als jullie een optreden hebben, heb je dan een vaste set, die je speelt en verander je dat zo nu en dan en als iets niet bevalt, neem je dan nieuwe dingen in het repertoire op? Hoe zit dat?

AvG: Zo werkt het eigenlijk precies, zoals je het nu zegt.

SC: Muzikaal richten we nu de aandacht wat meer op het stemmen-werk.

JV: Veranderen nummers vanaf het moment dat ze op het repertoire staan?

AvG: Ja. In feite groeien ze pas echt op het podium.

JV: Betekent dat ook dat je improviseert op het podium?

AvG: Ja.

BS: We spelen het wel, zoals we het ingestudeerd hebben. In zoverre wordt er niet geïmproviseerd, maar zo in de loop der maanden wordt er van alles ingevoegd. Een nummer als 'Annemie' bijvoorbeeld staat al jaren op het repertoire en dat doen we nu op een heel andere manier dan vroeger: steeds meer geïnteresseerd erin en een andere manier van zwingen.

Bert Spin (foto: Huub Trautwein)

JV: De presentatie op het podium, wordt die ook ingestudeerd?

AvG: Nou ja. In feite ontstaat een verhaal dat je over een nummer vertelt op het podium. Er zijn een aantal dingen, die je vantevoren in je hoofd haalt en die je eventueel als leidraad zou kunnen gebruiken. Maar het verhaal groeit in feite langzamerhand op het podium. Maar door een situatie die zich tijdens een optreden voordoet kan dat verhaal zich weer wijzigen. Er blijft altijd ruimte om ter plekke te improviseren. Dat geldt eigenlijk ook voor het repertoire tijdens een optreden. We kunnen best van een afgesproken volgorde afwijken.

BS: Op die manier hebben we ook een eigen identiteit opgebouwd. *We hebben ons nooit zo laten beïnvloeden door wat mensen vinden dat wij zouden moeten doen.*

Dommelvolk is een serieuze groep, die eigenlijk het liefst niet serieus genomen wil worden, zo heb ik tenminste de indruk. Of – om het misschien wat nauwkeuriger uit te drukken – voor elke serieuze gedachte of opmerking of wat dan ook, moet er een niet-serieuze tegenhanger zijn. Dat verklaart ook een groot deel van het succes van de groep. Als ze met uitgestreken gezicht over diarree zingen, terwijl de mensen in de zaal het in de broek doen van de lach, dan geeft dat natuurlijk aan het publiek de ontspanning waar ze recht op hebben en waarvoor ze ook naar een optreden van Dommelvolk gekomen zijn.

De parallel valt verder door te trekken: het opzetten van een eigen platenproduktie maatschappij 'St. Anna Produkties' is natuurlijk een zeer serieuze zaak. De manier, waarop in het interview daarover gepraat wordt, is allesbehalve serieus. Maar de boodschap komt over en dat is het belangrijkste. St. Anna is overigens – zo heb ik me laten vertellen – de beschermvrouwe van de huisvrouwen. Vandaar (alweer!) dat zij op de platenhoes van 'Nr. 100' met een deegrol in haar hand staat afgebeeld.

Ik hoop dat ik met behulp van het interview en deze messcherpe analyse een idee heb kunnen geven van de mensen achter de groep Dommelvolk, zodat lezers die nog nooit een optreden van Dommelvolk hebben meegemaakt uiteindelijk eens over de streep getrokken worden. Want Dommelvolk is een groep, die beslist de moeite waard is.

Het viel bijna niet te vermijden, dat na een zo serieus iets als een interview, er nog enige ontspanning moest volgen. Nauwelijks was de cassette recorder uitgeschakeld of Ad van Genechten – met de mond vol mosselen en een flesje pils in de hand: hij was er alweer aardig bovenop – vertelde me om het hele interview maar te vergeten en zelf een fantastisch verhaal over Dommelvolk uit de duim te zuigen. Nou, dat heb ik gedaan. Hou doe.

Bernard Kleikamp